

GEANNE OP MELUSI

Gods licht laten schijnen in de
duisternis - ook in Zuid-Afrika

Nieuwsbrief Nummer 18 – September 2018

Geanne van Maanen

www.geanneinafrika.nl

HALLO ALLEMAAL!

Tijd voor weer een update uit Zuid-Afrika, want daar ben ik ondertussen weer beland! Het is een gek idee om te bedenken dat ik in juli en augustus twee maanden in Nederland was. Het leven hier neemt je snel weer in beslag en het is lekker druk. Ik geniet ervan om weer aan de slag te zijn en mijn steentje bij te dragen, maar ik denk ook vaak met een dankbaar gevoel terug aan mijn tijd in Nederland. Het was goed om met vrienden en familie te zijn, om met mensen te connecten en dingen te regelen. Ik ben erg dankbaar dat ik weer een visum heb gekregen voor drie jaar. Dat is een wonder! Daarnaast waren er veel andere zaken om te regelen en heb ik veel gesprekken gehad met mensen. Het is soms een gek idee om twee plekken te hebben die thuis zijn. Het was thuiskomen in Nederland, maar het was ook weer thuiskomen hier!

EEN BEETJE RAAR THUISKOMEN

Zoals ik al zei was het goed om weer thuis te komen op Melusi. Ik genoot ervan om iedereen weer te zien, op outreach te gaan en te werken in de keuken. Vooral het team, dat ook voelt als mijn familie, had ik gemist in de maanden in Nederland. Toch was het een beetje raar thuiskomen. Nog geen week nadat ik thuiskwam, kwam de eerste verrassing. Helaas was het geen goede verrassing. Michael werkte met ons in de keuken en was een goede hulp. Zijn verhaal kan je lezen in de blog 'Van wanhoop naar hoop'. Hij vertelde dat hij zijn vrouw en dochter had verloren en dat dat ervoor had gezorgd dat hij ging drinken en alles had verloren. Bij ons aangekomen als een van de daklozen die we opvangen, bleek dat hij vroeger een kok was geweest en zodoende belandde hij in de keuken. Hij deed het ontzettend goed. Totdat we erachter kwamen dat alles gelogen was. Via mensen van een andere opvang hoorden we dat hij een psychische aandoening heeft en in een leugenwereld leeft. Nu liegen veel mannen die bij ons komen, maar van Michael hadden we dat nooit verwacht. Hij was zo goed bezig en was vrienden met iedereen. Nadat we hem met zijn leugens confronteerden vertrok hij en we hebben hem niet weer terug gezien. Het is een bizar verhaal! Het raakte me. Natuurlijk voel je je bedrogen en is het zo raar dat iemand vertelt dat zijn vrouw is overleden, terwijl dat helemaal niet waar is. Je snapt het gewoon niet en het ergste is dat hij nooit een toekomst zal hebben als hij zo doorleeft. Nog geen week daarna overleed Hannes. Hij was een van de mannen die sinds langere tijd bij ons woonde en een thuis vond. Hij was een vrolijke, ondeugende en goedlachse man die ook nog eens enorm getalenteerd was in het maken van dingen en naaien en oude meubels opknappen. Je kon het zo gek niet bedenken of hij fikste het! Tegelijkertijd had hij een alcoholverslaving die soms sterk naar boven kwam. Hannes worstelde al jaren met zijn gezondheid. Zijn longen waren op door het roken en het werk dat hij vroeger deed. De laatste weken was hij enorm aan het lijden en aan het vechten voor zuurstof. Hij was klaar om naar Huis te gaan zoals hij dat zelf zei. Het was zo bijzonder om te zien dat het geval was en dat Melusi niet alleen een thuis was geworden voor Hannes, maar ook een plek waar hij Jezus vond.

HOOP

Al deze dingen zijn heftig en het kwam allemaal even lekker bij elkaar. Afscheid in Nederland, settelen hier en dan meteen al zulke dingen op je bordje. Het vertrek van Michael zorgt er ook voor dat het in de keuken meteen veel drukker is. Daarnaast is ons team erg klein. Aan de ene kant is het een zegen om even alleen met de kerngroep te zijn om dingen echt van hart tot hart te bespreken en niet telkens te hoeven aanpassen aan nieuwe mensen. Maar we zijn ook erg blij dat we nieuwe shorttermers krijgen deze maand. Die kunnen helpen met allerlei klusjes en outreach en extra handen zijn meer dan welkom! Allerlei ontwikkelingen dus en je zou soms de moed opgeven. Toch doen we dat niet! Een lied dat we de afgelopen weken veel hebben geluisterd zegt dit: *"Your promise still stands, great is your faithfulness, faithfulness – I am still in your hands, this is my confidence, You have never failed me"*. God is trouw en Hij houdt zijn beloften. Dat is onze hoop! Telkens zien we daar kleine stukjes van en krijgen we weer bemoediging!

NOMFUNDO

Een van de dingen waarin ik Gods trouw zag de afgelopen maanden was zomaar een gesprekje dat ik had met een meisje op weg naar kidsclub. We raakten aan de praat en ik vroeg haar of ze zin had in kidsclub. Ze was enthousiast en zei dat ze vooral houdt van de verhalen die we vertelden tijdens kidsclub. Het raakte me en ik vroeg haar waarom. Ze wees naar haar hoofd en zei: 'Alle verhalen zitten in hier en ze hebben mijn leven veranderd!' Wat een mooi getuigenis dat ze zomaar even met mij deelde. Het vulde mijn hart met hoop! Daar doen we het voor. Daarom groeit de kidschurch ook zo hard en hebben we altijd veel kinderen met kidsclub. God gaat door met zijn werk.

DISCIPLES

Iets anders wat ik met jullie wil delen is het leven van onze discipelen. Afgelopen week waren ze allemaal op de missie voor een middag. We maakten samen pizza en dat was een groot succes. Wat hadden ze een lol en we hadden nog wel veel meer pizza's kunnen maken, zo snel was het op. Maar we praatten ook over serieuze zaken. Over een maandje is er een doopdienst gepland en we spraken erover met elkaar. Wat betekent het om gedoopt te worden en wat mag het je kosten. Veel van hen gaven aan dat hun families niet blij zijn met hun keuze om christen te zijn. Dat is nog maar zacht uitgedrukt. Wat een druk op de levens van tieners! Toch geven ze de moed niet op en ondanks de fouten die ze soms maken, blijven ze Jezus volgen. Het ontroert mij vaak diep om zulke verhalen te horen!

PLANNING

Ook de komende maanden vertrouwen we op die trouw van God. "His promise still stands, great is His faithfulness!" Er staan allerlei dingen op de planning als God het geeft wat betreft Melusi: we krijgen nieuwe shorttermers die we moeten introduceren, we hebben een jongenskamp eind september en begin oktober komt er weer een groep jongeren van de kerk in Johannesburg om ons een weekje te helpen. Dat zijn gave dingen en daar zien we naar uit. Daarnaast gaan alle 'normale' dingen ook door. De zorg voor onze mannen (op dit moment hebben we er wel 25), de keuken gaat door, de outreaches en de dienst op zondag. Ik ben dankbaar dat ik er een deel van mag zijn en hier mag schijnen met Gods licht! Daarnaast zijn er ook in Nederland dingen die geregeld moeten worden. Mijn TFC is hard bezig om allerlei zaken te regelen en de kerk en de zendingscommissie zijn in gesprek over wat de beste optie is voor mij wat betreft een organisatie. In de volgende nieuwsbrief hopen we jullie meer op de hoogte te brengen.

Deze nieuwsbrief in het vervolg regelmatig ontvangen? Laat het weten via geanneinafrika@gmail.com